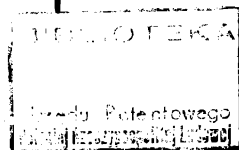

Warszawa, 14 kwietnia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

Dobp 1/102

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26196.

Kl. 8 m, 8/02.

Eugène Schueller
(Paryż, Francja).

Sposób farbowania włókien zwierzęcych, włosów lub podobnych materiałów za pomocą siarczku srebra.

Zgłoszono 18 lutego 1937 r.

Udzielono 8 lutego 1938 r.

Znane sposoby farbowania włókien zwierzęcych (włosia, włosów) za pomocą siarczku srebra polegają na nasycaniu włókna roztworem soli srebrowej, a następnie poddawaniu tego włókna działaniu roztworu siarczku w celu wytworzenia siarczku srebra. Przed utrwalaniem można skutecznie farbowanie, polegające na poddawaniu włókna, nasyconego roztworem soli srebrowej, działaniu fenolu, np. pirogalolu.

Według wynalazku zamiast siarczków potasowców stosuje się do utrwalania roztwory bezwonných i nieżrących organicznych związków siarkowych, np. tiomocznika lub jego pochodnych. Użyte siarkowe

związki organiczne powodują tak samo jak siarczki potasowców wytwarzanie się siarczku srebra.

Przykład. Kosmyk włosów nasycy się 4%-owym amoniakalnym roztworem azotanu srebra i pozostawia w zetknięciu z tym roztworem mniej więcej w ciągu pół godziny, po czym poddaje się go działaniu 2%-owego roztworu tiomocznika, poprzednio ochłodzonego i słabo zalkalizowanego. Powstaje zabarwienie, które jest już zupełnie utrwalone po mniej więcej 10 minutach. Kosmyk włosów płucze się następnie i suszy.

Otrzymane zabarwienie jest równomier-

ne i trwałe, a nawet ma ładniejszy wygląd, niż przy utrwalaniu za pomocą siarczku potasowca.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób farbowania włókien zwierzęcych, włosów lub podobnych materiałów za pomocą siarczku srebra, znamienny tym, że

utrwalanie, następujące po nasyceniu włókna roztworem soli srebrowej, uskutecznia się za pomocą roztworu niezrączych siarkowych związków organicznych, np. tiomocznika lub jego pochodnych.

Eugène Schueller.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.